

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

OPVOERING

Om dit werk te kunnen spelen, hebt u zowel de tekst nodig als de toelating tot opvoering ervan.

De toelating tot het opvoeren van de tekst wordt enkel gegeven op voorwaarde dat u ook de toelating tot het printen van de tekst bekomen hebt.

Printen van de tekst

- Toneelfonds J.Janssens bvba geeft u de toelating exemplaren te printen van het beschikbaar gestelde bestand voor gebruik door de regisseur, de spelers, het decorteam, het technisch team en de souffleur van uw toneelgroep.
- De exemplaren kunnen uitsluitend verspreid en gebruikt worden binnen de eigen toneelgroep en mogen niet aan anderen dan de hierboven opgesomde gebruikers meegedeeld of doorgestuurd worden.
- Geeft u de exemplaren of het bestand door aan derden, zonder voorafgaande schriftelijke toelating van Toneelfonds J. Janssens bvba, dan zal u automatisch een tweede licentie voor het printen van de tekst aangerekend worden.
- De toelating tot het printen van exemplaren is slechts tijdelijk en geldt tot de datum van de eerste opvoering van uw productie.
- Wijzigingen in de tekst zijn slechts mogelijk na voorafgaande schriftelijke toelating van Toneelfonds J.Janssens. Wijzigingen zonder dergelijke toelating vormen een inbreuk op de auteurswetgeving.

Opvoering van de tekst

- Bij het bekomen van de toelating tot het printen van de tekst, ontvangt u van Toneelfonds J. Janssens een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet u plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be → opvoering.
- ***Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen opvoeringsrechten.***

Indien het een vertaalde tekst betreft, ontvangt naast de oorspronkelijke auteur ook de vertaler een deel van de opvoeringsrechten. Het is mogelijk dat Toneelfonds J. Janssens slechts de opvoeringsrechten beheert van de oorspronkelijke auteur of slechts die van de vertaler. Als dat het geval is, wordt dit door Toneelfonds J. Janssens op de website gespecificeerd, alsmede (indien mogelijk) welke beheersvennootschap de andere opvoeringsrechten (van de vertaler of oorspronkelijke auteur) beheert. U zal dan eveneens de andere beheersvennootschap moeten contacteren om de toelating tot opvoering te bekomen. Ook op de factuur specificeert Toneelfonds J. Janssens of u betaalt voor het gebruik van het opvoeringsrecht van de auteur of voor dat van de vertaler.

- Het opvoeringsrecht wordt verkregen na het bekomen van de hoger omschreven toelating tot het printen van de tekst en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:
Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be
- Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op de website van Toneelfonds J.Janssens) te kennen en te aanvaarden.
Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.

- Het werk moet worden opgevoerd in de door de auteur voorgeschreven rolbezetting.
- **Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende tarieven voor opvoeringsrechten met 100% verhoogd.**

TARIEFCODE ☞ www.toneelfonds.be

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk op te voeren moet de naam van auteur vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.
De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

- **Vraag uw toelating tot opvoering aan voor de start van de repetities**
- **Meld tijdig alle wijzigingen in opvoerdata**
- **Betaal de opvoeringsrechten voor de première**
- **Veel plezier met dit project!**

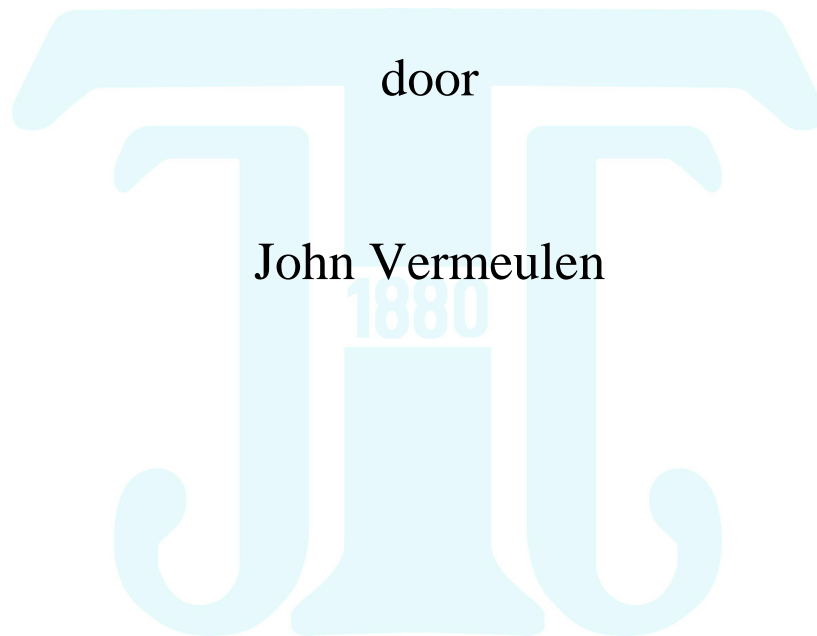
© Toneelfonds J. Janssens

www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden veeleevuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

SCHOKTHERAPIE

Een volks blijspel in twee bedrijven

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

1999

Nr. 2557

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be → opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk SCHOKTHERAPIE op te voeren moet de naam van auteur JOHN VERMEULEN vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1999/0220/002

ISBN 978-90-385-0616-6

© 1999 Toneelfonds J. Janssens/Erven John Vermeulen
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(5 dames – 3 heren)

DOKTER DESTEUNDER: ‘professor’ type, veertig- à vijftigplusser

CONNIE : assistente van de dokter

SUZANNE DELUT: ‘volkse’ dame

STAF DELUT: echtgenoot van Suzanne

ELLEN DE LICKER: aantrekkelijke jongedame, lesbienne

ALEX DEPOD: wat rijpere vriendin van Ellen

DENISE VERKALKEN: volkse zestigplusser

JOS VERKALKEN: echtgenoot van Denise

DECOR

Beide bedrijven spelen zich af in hetzelfde decor, de consultatiekamer van een relatietherapeut

Spreekkamer van een psychiater-relatietherapeut, groot bureau met telefoon, intercom, enz., draaibare bureaustoel. Er staat de klassieke sofa (zodanig opgesteld dat er mensen uit het oog van het publiek achter kunnen verdwijnen), diploma’s aan de wand, zomogelijk achter bureau een grote afbeelding van Freud, kast met boeken, enz. Op de vloer een tapijtje waarvan een hoek omkrult. Een deur in de fond.

E E R S T E B E D R I J F

*(Dokter Desteunder zit aan zijn bureau genietend een borrel cognac te drinken.
Zijn intercom zoemt. De dokter drukt op een knop.)*

DOKTER : Ja, Connie?

CONNIE : *(we horen haar stem via de intercom)* Uw afspraak van tien uur is er, dokter.
Meneer en mevrouw Staf en Suzanne Delut.

DOKTER : Laat mevrouw Delut maar eerst komen, Connie. *(laat haastig fles en glas
verdwijnen in lade van bureau, zet ernstig gezicht op)*

CONNIE : *(opent deur, laat Suzanne passeren)* Neemt u maar plaats, mevrouw Delut.
(af)

SUZANNE : *(‘volks’ gekleed, onopgemaakt, al een poosje niet meer naar de kapper
geweest, loopt tot bij bureau, blijft aarzelend staan)*

DOKTER : *(naar stoel gebarend)* Gaat u maar zitten, mevrouw Delut.

SUZANNE : *(naar sofa kijkend)* Ik heb thuis ook zo’n chipzapper, juist dezelfde, van de
IKEA.

DOKTER : Hoe noemt u dat?

SUZANNE : Een chipzapper. Mijn man zit daar altijd in te zappen en chips te vreten.
(gaat op stoel zitten)

DOKTER : *(kijkt op zijn clipboard)* Uw man heet Staf, hè? Mag ik u Suzanne noemen?
Dat werkt gemakkelijker.

SUZANNE : *(onverschillig)* Doe maar wat je het beste vindt.

DOKTER : Jullie zijn twaalf jaar getrouwd, zie ik hier. En nu gaat het dus niet goed
meer? Was het jouw initiatief om naar mij te komen?

SUZANNE : Mijn vriendin had me dat aangeraden. Staf wou eerst niet meekomen,
maar ik heb hem wijsgemaakt dat het hier een café was.

DOKTER : Gaat Staf dikwijls op café?

SUZANNE : Op zon- en feestdagen, voor en na het eten en bij het begin van een
belangrijk werk.

DOKTER : Dan is hij zeker niet veel thuis?

SUZANNE : Dat valt nogal mee, hij heeft niet zo vaak een belangrijk werk.

DOKTER : Hij is toch ambtenaar?

SUZANNE : Dat bedoel ik, ja.

DOKTER : *(op clipboard kijkend)* Een tweeling, zie ik hier?

SUZANNE : Ja, een ongeluk komt nooit alleen.

DOKTER : Mijn assistente heeft niet ingevuld of jullie kinderen hebben?

SUZANNE : Wat heeft dat ermee te maken?

DOKTER : Kinderen zijn er dikwijls de oorzaak van dat het verkeerd gaat in een huwelijk.

SUZANNE : Is dat zo? En waarom?

DOKTER : In de eerste plaats omdat ze intimiteit verstoren.

SUZANNE : Welke intimiteit?

DOKTER : Wel euh... die tussen man en vrouw.

SUZANNE : Kun je me dat eens een keer uitleggen? Ik heb wat last met moeilijke woorden.

DOKTER : Een man en een vrouw willen af en toe toch wel eens graag alleen zijn, niet waar? Om dingen te doen waarvoor je euh... allez ja, waarvoor je alleen moet zijn. En als er dan kinderen rondlopen... ja, dan gaat dat niet altijd.

SUZANNE : Heb jij zelf kinderen, dokter?

DOKTER : *(zuur)* Ja, maar die verstoren vooral mijn liquiditeit.

SUZANNE : Liquiditeit? Is dat iets dat loopt, zoals water?

DOKTER : Soms wel, ja. Dus, om mijn vraag te herhalen: hebben jullie kinderen?

SUZANNE : Nee... Staf zegt altijd dat ons land al vol genoeg is.

DOKTER : En jouw mening wordt niet gevraagd?

SUZANNE : Jawel, maar er wordt geen rekening mee gehouden.

DOKTER : Bon... *(leunt achteruit op zijn stoel, vouwt armen overeen)* Vertel eens, Suzanne, hoe is het eigenlijk begonnen? Ik bedoel: wanneer ben je gewaar geworden dat je huwelijk niet meer was zoals het zou moeten zijn?

SUZANNE : Toen mijn man zijn aanhoudster mee naar huis bracht.

DOKTER : *(gaat rechtop zitten, ongelovig)* Deed hij dat? Zomaar zonder verwittiging?

SUZANNE : Ja, maar dat kwam omdat hij dacht dat ik niet thuis was.

DOKTER : Dat zal dan voor iederéén wel een schok geweest zijn?

SUZANNE : Voor haar zou het nog een grotere schok geweest zijn als ze hun goesting hadden kunnen doen.

DOKTER : Wat wil je daar mee zeggen?

SUZANNE : Je moet maar eens een keer met mijn vent naar bed gaan, dan zul je dat nooit meer vragen!

DOKTER : (*knikt wijs*) Problemen in relaties hebben ook heel vaak te maken met seksuele tekortkomingen van een van beide partners, of van alle twee. Wat ik vragen wou: maken jullie ook wel eens ruzie?

SUZANNE : Euh... ja, we hebben wel eens ambras, ja...

DOKTER : Ruzie maken is nergens goed voor en je zegt altijd dingen waar je later spijt van hebt. (*zijn telefoon gaat, hij neemt op*) Excuseer me even, Suzanne. Hallo, met dokter Desteunder?... (*vliegt nijdig uit*) Onnozel wijf! Hoe dikwijls moet ik je nu nog zeggen dat je met hier niet mag bellen? Wat zit er nu eigenlijk tussen jouw twee oren? Snot misschien? (*kwakt hoorn neer, richt zich op heel andere toon tot Suzanne, alsof er niets gebeurd is*) Wat waren we aan het zeggen?

SUZANNE : Dat je elkaar af en toe voor rotte vis moet uitmaken. Dat was jouw echtgenote zeker?

DOKTER : Nee, dat was mijn moeder, anders zou ik niet zo vriendelijk geweest zijn. (*staat op, struikelt over hoek van tapijt, mompelt een onverstaanbare verwensing, gaat met handen op de rug langzaam rondlopen, nadenkend*) Het gaat niet meer zoals het moet in bed...

SUZANNE : Waarom probeert je niet eens een keer een van die Amerikaanse pillen? Maar pas op dat ze niet in je keel blijven steken want ik heb gehoord dat je dan een stijve nek kunt krijgen.

DOKTER : (*blijft verbaasd staan*) Waar heb je het nu eigenlijk over?

SUZANNE : Je zei toch dat het niet goed meer gaat in bed?

DOKTER : (*geïrriteerd*) Suzanne, we hebben het over JULLIE!

SUZANNE : Zeg dokter, mag ik niet op die sofa gaan liggen? Ik had dat altijd al eens graag gedaan, zoals in de film.

DOKTER : (*gelaten handgebaar*) Als je dat beter vindt...

SUZANNE : (*staat op, installeert zich op sofa, behaaglijke bewegingen*) Da's beter zie, nu is 't precies echt.

DOKTER : (*gaat op stoel bij sofa zitten, pakt zijn pijp*) Je hebt er toch niets op tegen dat ik rook?

SUZANNE : Boh, 't zijn jouw longen hè? En 't schijnt dat die stank goed is tegen de kakkerlakken.

DOKTER : (*pijp stoppend en aanstekend*) Wanneer is jullie seksuele leven achteruit beginnen gaan?

SUZANNE : Zeg, meneer de dokter, zit jij nu echt de hele tijd met niks anders in je hoofd?

DOKTER : Wel Suzanne, volgens Freud hebben bijna alle psychologische en relationele storingen een seksuele oorzaak.

SUZANNE : En wie is die Freud? Ook al zo'n vies ventje?

DOKTER : (*in vervoering, met pijp gebarend*) Doctor Sigmund Freud was de grootste psychiater van onze moderne tijd, mevrouw. De grondlegger van de psychoanalyse, schrijver van de wereldberoemde studie *Drei Abhandlungen zur Sexualtheorie*. Literatuur en geesteswetenschappen zouden zonder zijn psychoanalytische denkwijzen niet eens meer denkbaar zijn.

SUZANNE : (*niet onder de indruk*) En was die meneer Freud ook getrouwd?

DOKTER : Hij had een heel harmonisch huwelijksleven...

CONNIE : (*klopt aan, steekt hoofd binnen*) Meneer Delut wordt een beetje ongeduldig, dokter. Hij wil weten of het nog lang duurt.

SUZANNE : Heeft hij nog niet gevraagd waar dat de bar is?

CONNIE : Hij klaagde wel over dorst.

SUZANNE : Dan is alles normaal.

DOKTER : Vraag meneer Delut nog wat geduld te hebben Connie. Ik zal wel een seintje geven wanneer ik klaar ben met zijn vrouw.

CONNIE : Wanneer u klaar bent met zijn vrouw, oké dokter, ik zal het hem zo zeggen.

(af)

DOKTER : Zo, Suzanne...(pakt clipboard van bureau, kijkt erop) Je man ziet je niet meer staan, heb je tegen mijn assistente verteld. En hij heeft een vriendin. Krijgen we dus de klassieke vraag van de kip en het ei...

SUZANNE : De kip? Als je bedoelt dat hij een kieken is dan heb je groot gelijk.

DOKTER : Wat ik bedoel is: is jullie relatie verslechterd door die vriendin, of heeft hij een vriendin omdat jullie relatie niet goed meer was?

SUZANNE : Dat zul je aan hem zelf moeten vragen.

DOKTER : Tussen haakjes, hoe ziet die vriendin eruit?

SUZANNE : Wat voor belang heeft dat nu weer?

DOKTER : Alles is belangrijk om mij een goed beeld te kunnen vormen van de situatie.

SUZANNE : Wel... 't is zo'n tuttebel hè. Haar borsten zijn al achter de hoek en zij is nog niet in het zicht, ken je dat? En met zo'n comfortrok aan haar kont, je weet wel.

DOKTER : Een comfortrok? Wat moet ik me daar bij voorstellen?

SUZANNE : Wel ja, zo een die je niet moet opheffen als je gaat plassen.

DOKTER : Laten we dus zeggen dat die dame een sexy type is.

SUZANNE : Zo kunt je 't ook noemen, ja. Maar ik heb daar een andere naam voor.

DOKTER : Bon, maar daaraan ziet je natuurlijk al wel een beetje wat je echtgenoot eigenlijk zoekt.

SUZANNE : Daar had hij toch geen aanhoudster voor nodig? In de stad zijn de venten tegenwoordig al voor vijfhonderd Frank gesteld, en dan kunnen ze nog zelf het model en de kleur kiezen. Maar nee, meneer moest een aanhoudster hebben! En die zal hem wel heel wat meer kosten dan vijfhonderd Frank per keer. Voor mij kan er nooit eens een cadeautje af, maar je zou eens moeten zien wat die trien al aan haar lelijke nek en aan haar voorpoten heeft hangen! En allemaal van hem gekregen, daar twijfel ik geen seconde aan. En als IK eens een bloempje wil, dan moet ik het nondedju zelf gaan kopen!

DOKTER : Euh... ja, om terug te komen op mijn vraag van daarjuist: er zullen al wel problemen geweest zijn vóór die vriendin er was, niet waar?

SUZANNE : Wilt je daar misschien iets mee zeggen, meneer de dokter?

DOKTER : Ik stel alleen maar een vraag.

SUZANNE : (*nadenkend*) Ik weet het niet... Als hij niet content was met mij, waarom heeft hij dan nooit iets gezegd?

DOKTER : Misschien heb je zijn signalen niet begrepen?

SUZANNE : Signalen? Wat voor signalen? Hij kan toch klappen zeker? Hij heeft anders zoveel praat! Je zou hem eens over voetbal bezig moeten horen, dán kan meneer zijn bek wel opendoen!

DOKTER : Tja Suzanne, het is eigen aan mannen dat ze moeilijk over hun gevoelens kunnen praten.

SUZANNE : Allemaal flauwekul. Wat jij moet doen is onze Staf eens een keer goed aan zijn verstand brengt dat hij de ezel aan 't uithangen is en dat dat dringend moet veranderen.

DOKTER : Zo simpel is 't allemaal niet. Meestal worden er aan beide kanten fouten gemaakt.

SUZANNE : Fouten gemaakt? Straks ga je nog beweren dat het allemaal MIJN schuld is!

DOKTER : Ach Suzanne, schuld... (*steekt opnieuw de brand in zijn pijp*) Schuld is iets waar de rechter zich mee bezig houdt, als er iemand een misdaad begaan heeft. Bij relatieproblemen is er meestal geen kwestie van een misdaad.

SUZANNE : Nee? Geen misdaad? (*gaat boos rechtop zitten*) Een vrouw moet het dus maar doodnormaal vinden dat haar vent met een ander naar huis komt?

STAF : (*klopt en doet deur open*) Dokter, mag ik zo lang in 't café hier op de hoek gaan zitten?

CONNIE : (*staf met zachte aandrang achteruit trekkend*) Excuseer dokter, maar meneer Delut wordt zenuwachtig.

SUZANNE : Hebt u geen houten hamer?

DOKTER : Nog even geduld, meneer Delut. Lang zal het niet meer duren.

STAF : Oké, oké, als je maar weet dat ik stik van de dorst! (*laat zich meetronen door Connie, beiden af*)

DOKTER : (*mompelend*) Al die storingen... (*staat op, gaat langzaam ijsberen, struikelt over hoek van tapijt, mompelt een verwensing*) Hebt je er al eens over

nagedacht in hoeverre je veranderd bent tegenover vroeger? Ben je nog wel dezelfde vrouw waar Staf destijds verliefd op geworden is?

SUZANNE : Natuurlijk niet, toen was ik nog een snotneus. En alles wat nu naar beneden hangt dat stond toen nog omhoog. Maar ik kan je verzekeren dat dat niet alleen bij mij zo is!

DOKTER : Misschien had Staf wel liever gehad dat je die snotneus gebleven was?

SUZANNE : Jaja, ik had ook liever dat ventje zonder die vette pens en met haar op z'n kop in plaats van uit z'n neus en z'n oren! (*staat op van sofa en gaat weer op stoel zitten*) We gaan er toch allemaal op achteruit, hè dokter? Jij zult vroeger toch ook wel niet zo lelijk geweest zijn als nu?

DOKTER : (*gaat achter bureau zitten, gooit clipboard met een klap voor zich neer*) Het punt is, Suzanne, dat mannen visueel ingesteld zijn, het beeld dat ze zien is voor hen heel belangrijk.

SUZANNE : Venten zijn allemaal gluurders, is het dat wat je wilt zeggen?

DOKTER : Misschien wel, maar dat komt omdat de natuur ons zo gemaakt heeft. En wie tegen de natuur probeert te vechten zal altijd verliezen.

SUZANNE : Meneer de dokter, hou nu toch eens op met rond de pot te draaien! Waar wil je nu eigenlijk naar toe?

DOKTER : Hoe loopt je thuis rond als Staf er is? In een versleten kamerjas en op kemelharen pantoffels neem ik aan?

SUZANNE : Je zou eens moeten zien hoe meneer thuis rondloopt! Of rondhangt, beter gezegd, want lopen doe hij niet veel, daar wordt hij te moe van. 't Is precies een walrus zoals hij daar soms op de chipzapper ligt. Ik heb al eens goesting gehad om hem een vis naar z'n kop te gooien.

DOKTER : Suzanne, een man moet gestimuleerd worden. Zo moeilijk is dat toch niet? Trek eens iets aan dat een beetje verleidelijk is. Ik zou bijna durven zeggen: neem een voorbeeld aan zijn vriendin.

SUZANNE : Ik zal daar eens over nadenken... als ik in een vitrine wil gaan zitten.

DOKTER : Fout, Suzanne, fout. Door zo te redeneren worden mannen juist naar die vitrines gedreven. Of gaan ze een maîtresse zoeken.

SUZANNE : Alsjeblieft zeg! Zijn venten dan allemaal achterlijk, of wat is dit nu eigenlijk?

DOKTER : (*schokschouderend*) Het hele seksuele circus is in de grond primitief, het bestaat namelijk al een paar miljoen jaar. Maar het werkt prima, anders zouden we vandaag niet met zes miljard zijn.

SUZANNE : Er zijn toch nog andere dingen om je mee bezig te houden hè!

DOKTER : Ja, maar die zijn niet zo plezant. Ik zal je eens wat vertellen, Suzanne : dat de liefde van een man door zijn maag zou gaan is helaas een fabeltje, anders zou iedere goeie kokkin een ideaal huwelijk moeten hebben.

SUZANNE : Langs waar gaat die liefde dan?

DOKTER : Moet ik er een tekeningetje van maken?

SUZANNE : Nee, want ik ben niet visueel ingesteld.

DOKTER : Denk maar eens na wat je destijds allemaal deed om Staf aan de haak te slaan en hem op het droge te halen.

SUZANNE : Jij gaat zeker veel vissen?

DOKTER : Vooruit dan, ik zal het anders zeggen: om hem te verleiden en hem aan jou te binden, klinkt dat beter? Maar eens getrouwd is het allemaal niet meer nodig, hè? Hij zit in het vangnet en euh... ik bedoel: het contract is getekend en je denkt dat hij nooit meer weg zal lopen.

SUZANNE : Dat hij nooit meer terug in het water zal springen... (*nadenkend*) Ik denk dat mijn kleren van twaalf jaar geleden niet meer zo goed zullen passen.

DOKTER : Ik zal je eens wat zeggen, SUZANNE : zoals vele vrouwen heb je in de loop der jaren de slechte gewoonte aangenomen om je charmes weg te stoppen in plaats van ze te gebruiken.

SUZANNE : Waar denk je dat mijn Stafke zijn charmes gelaten heeft?

DOKTER : Als jij je laat gaan dan doet hij hetzelfde, en zo beland je in een vicieuze cirkel waarin niemand nog moeite doet voor de ander.

SUZANNE : Vooral zijn pens begint op een vieze cirkel te lijken.

DOKTER : Die vriendin van Staf is waarschijnlijk een stuk lelijker dan jij, maar ze weet hoe ze zich moet verkopen.

SUZANNE : Verkópen, da's nu eens het juiste woord, zie!

DOKTER : Suzanne... waarom probeer je niet een beetje mee te werken met mij?

SUZANNE : Je zou eens in mijn plaats moeten zijn! Dokter, je hebt er geen idee van...

(slaat handen voor de ogen) Het is allemaal zo oneerlijk, en zo vernederend...

DOKTER : *(schuift doos met tissues over het bureau naar Suzanne)* Wil je misschien een borrel? Dan kan ik er ook een pakken. *(trekt schuif open, toont cognacfles)*

SUZANNE : *(bet ogen met tissue, snuift)* Da's de eerste keer dat ik jou iets verstandigs hoor zeggen.

DOKTER : *(pakt twee glazen uit lade, schenkt die vol, schuift er een naar Suzanne)*
Weet je wat het probleem is, Suzanne? Dat trouw en monogamie begrippen zijn die in de natuur niet voorkomen.

SUZANNE : Daar hebben we hem weer met zijn natuur!

DOKTER : Jaja, ik weet het, ik val misschien in herhalingen, maar zo is het gewoon. De maatschappij waarin wij leven heeft die regels gemaakt. MENSEN hebben die regels gemaakt, mensen met hun eigen drijfveren en ideeën over hoe de wereld zou moeten draaien en die nog nooit van Sigmund Freud gehoord hadden, want die was toen nog niet geboren. En daar moet iedereen dan maar content mee zijn. Santé. *(drinkt borrel half leeg)*

SUZANNE : Je kunt toch niet leven zonder regels? *(slaat met driftige beweging borrel achterover)*

DOKTER : Wij mannen hebben van de natuur de opdracht gekregen om zoveel mogelijk vrouwtjes te bevruchten. Het staat zelfs in de Bijbel: gaat en vermenigvuldigt u. Maar op tijd stoppen, hadden ze erbij moeten zeggen, maar dat zijn ze vergeten. En wat wil de maatschappij nu? Dat we al dat vermenigvuldigen maar met één vrouw zouden doen. Snap je het dilemma?

SUZANNE : Wat een dilemma is dat weet ik niet, maar ik weet wel dat het allemaal op niks trekt. Op die manier kun je wel álles goedpraten!

DOKTER : Ik weet het Suzanne, ik weet het. Maar ik kan ook niks aan doen. *(drinkt glas verder leeg)* Je moet proberen dat realistisch onder ogen te zien en van daaruit vertrekken.

SUZANNE : Dus, kort samengevat: ik moet thuis als een hoer rondlopen voor de mooie ogen van mijn vent, en als hij dan toch nog op een ander loopt dan moet ik nog

applaudisseren ook? Want meneer doet alleen maar zijn edele plicht, hij gaat dapper zijn zaaiwerk doen in opdracht van de natuur?

DOKTER : Je stelt het nu wel heel karikaturaal voor.

SUZANNE : *(kwaad)* Karikaturaal? Oké mannetje, doe maar op! Hoeveel heb je er vandaag gepakt? Drie? Hoera! Goed gewerkt! *(applaudisseert demonstratief)* Hier zijn je vitamines, zie. Dan kun je morgen misschien wel VIER keer je moeilijke werk doen, mijn dappere man. Maar ik moet wel opletten dat ik geen valling krijg, want mijn négligé is nogal dun...

CONNIE : *(klopt aan)*

DOKTER : *(laat haastig glazen en fles verdwijnen, smijt lade dicht)* Ja, Connie?

CONNIE : *(opent deur, kijkt onderzoekend rond)* Ik dacht dat ik iemand hoorde roepen.

DOKTER : Neenee, alles is in orde. Zeg maar tegen meneer Delut dat het bijna aan hem is.

CONNIE : Ik zal 't zeggen. *(af)*

SUZANNE : Als je straks datzelfde onnozele verhaal tegen onze Staf doet dan zal hij nogal lachen!

DOKTER : Ik zal Staf aan zijn verstand proberen te brengen dat hij van zijn kant ook moet proberen te begrijpen dat vrouwen anders in elkaar zitten dan mannen.

SUZANNE : Onnozeler, zul je bedoelen?

DOKTER : Nee Suzanne, gewoon anders. Niet beter of slechter maar anders. Als jullie dat allebei snappen dan zijn we al een eind op de goeie weg. En als dat van de eerste keer niet lukt dan zul je nog eens een keer terug moeten komen. Tussen haakjes, aanstaande vrijdag houd ik hier een groepsessie, ik zou graag hebben dat jij en Staf daar bij waren.

SUZANNE : Is er eten en drinken op zo'n groepsdinges?

DOKTER : Een groepsessie is geen feestje, Suzanne. Het is de bedoeling enkele van mijn patiënten met gelijkaardige problemen met elkaar te confronteren om bepaalde psychologische reacties uit te lokken. Dat heeft soms een heel goed effect.

SUZANNE : Allez ja, we zullen wel zien. *(staat op)*

DOKTER : *(staat eveneens op, drukt op knop van intercom)* Connie? Laat meneer Delut maar komen.

SUZANNE : Allez, tot vrijdag dan maar. *(naar deur)*

STAF : *(eveneens 'volks' gekleed, flinke maag die hij niet probeert te verbergen, op langs deur, kijkt Suzanne een beetje verstolen aan bij het passeren)* Gaat het?

SUZANNE : *(neus in de lucht)* Stomme fokstier! *(af)*

STAF : *(tegen dokter)* Ze is al een stuk vriendelijker.

DOKTER : Rome en Parijs zijn ook niet op één dag gebouwd, meneer Delut. *(gebaart naar stoel)* Gaat u zitten. *(kijkt op clipboard)* U bent al twaalf jaar getrouwd, hoe lang moet u nog kloppen? *(kijkt op)* Dat was een grapje.

STAF : O! *(geforceerd lachje, gaat zitten)* Twaalf jaar, ja. En gezegend met geen kinderen.

DOKTER : Wilde u er geen of ging het niet?

STAF : Hoe, ging het niet? Als er geen kinderen komen dan gaat het toch perfect?

DOKTER : De meeste mensen denken daar anders over.

STAF : Ja dat zal wel, daarom ziet het overall zwart van 't volk tegenwoordig. Je kunt geen poot meer verzetten of je botst tegen iemand anders.

DOKTER : Wat vond Suzanne daar allemaal van?

STAF : *(schokschouderend)* Heeft ze dat niet gezegd? Alle vrouwen willen toch kinderen? Tot ze 'r hebben, dan is 't ineens van: was ik er maar nooit aan begonnen! Vrouwen zijn precies allemaal van die zalmen die bergop proberen te zwemmen om hun eieren kwijt te geraken. Maar ik had ze goed liggen, die van mij. Toen zij stopte met de pil heb ik ze in 't geniep zelf gepakt.

DOKTER : *(kijkt Staf wantrouwig aan)* Is het daardoor dat de problemen in uw huwelijk begonnen zijn?

STAF : Doordat ik de pil pakte?

DOKTER : Ja luister eens goed, meneer Delut, 't is uw geld, niet waar? Als u me liever verder voor de gek wilt houden in plaats van...

STAF : *(nors)* Er zijn geen problemen in mijn huwelijk.

DOKTER : Wat komen jullie hier dan doen?

STAF : Dat weet ik ook niet, ik moest mee van Suzanne. Waar blijft de koffie?

DOKTER : (*buigt zich over intercom*) Connie, wil je even twee kopjes koffie brengen?

Dank je.

STAF : Er mag ook iets bij.

DOKTER : Een koekje of zo?

STAF : Nee, een borrel of zo. De ziekenkas zal dat wel terugbetalen zeker?

DOKTER : (*negeert dat laatste*) Volgens Suzanne zijn er wel degelijk serieuze problemen met jullie relatie.

STAF : Wie heeft er nu géén problemen met vrouwen? (*grijnst*) Ze stond gisteren nog in de gazet.

DOKTER : Wie? Uw echtgenote?

STAF : Ja, en die van u ook. Ze schreven namelijk dat er in ons land te veel vrouwen zijn.

DOKTER : (*kijkt Staf even fronsend aan, kijkt dan weer naar zijn clipboard*) Ik heb begrepen dat Suzanne vooral problemen heeft met u in plaats van andersom.

STAF : En u gelooft dat natuurlijk.

DOKTER : Ik zit hier niet om te geloven, meneer Delut, ik zit hier om te luisteren en om te helpen. Tussen haakjes, mag ik u Staf noemen?

STAF : Natuurlijk, en hoe moet ik u dan noemen?

DOKTER : Gewoon dokter... Ik zie hier dat je bij Stedenbouw werkt?

STAF : Ja, en dan?

DOKTER : Ik heb hier enkele jaren geleden gebouwd, ik ben er nog altijd niet goed van.

STAF : (*gniffelend*) Hebben ze goed met je voeten gespeeld, ja?

DOKTER : Jullie hebben daar dus écht plezier in, hè?

STAF : Gelukkig wel, ja. Anders zou het niet uit te houden zijn. Je zou daar eens een paar dagen op mijn plaats moeten komen zitten! (*temerig*) Meneer ik wil mijn dak een beetje lager, meneer ik wil mijn dak een beetje hoger, meneer ik wil mijn dak een beetje schever, meneer ik wil mijn dak een beetje platter, meneer ik wil mijn schouw aan de andere kant zetten, meneer ik wil twee schouwen, meneer ik wil géén schouw, meneer ik ken iemand in de politiek, dan zal 't wel

in orde komen zeker? (*opeens wantrouwig*) En wat was jouw speciale probleem dan wel, meneer de dokter?

DOKTER : Mijn probleem? Ik wou een verkavelingswijziging, dát was mijn probleem.

STAF : Een verkavelingswijziging? Hier in deze straat? Wacht eens even... dokter Desteunder, hè? Dat herinner ik me nog, ja. Hebt jij geen handtekeningen van al de eigenaars uit de buurt moeten gaan vragen?

DOKTER : Handtekeningen? Wel honderdentwaalf meneer! En sommigen van die eigenaars woonden dan nog aan 't ander eind van de wereld! Er zat er zelfs een in 't zothuis! Waarschijnlijk was dat iemand die ook eens een verkavelingswijziging aangevraagd had!

STAF : Zie je wel, ik wist het, ik wist het!. Daar zijn we nog altijd mee aan 't lachen! (*grinnikend*) Als je nu een echte dokter was dan zou je me vergif voorschrijven zeker?

DOKTER : Ter informatie: ik bèn een echte dokter, ik ben dokter in de klinische psychiatrie.

STAF : Jaja, en ik ben dokter in de klinische verkavelingen.

CONNIE : (*klopt aan, op langs deur met dienblad met twee kopjes koffie, zet kopjes op bureau*) Melk en suiker, meneer Delut?

STAF : Ik heb er liever een borrel in.

CONNIE : Dat gaat niet, de fles is verdwenen. (*kijkt dokter beschuldigend aan*) Ik heb onlangs nog gelezen dat er meer mensen verdrinken in een glas dan in de zee.

DOKTER : 't Zal de werkvrouw weer geweest zijn.

CONNIE : Die weet van niks.

DOKTER : Dan hebben we hier een spook zeker?

CONNIE : Een gediplomeerd spook waarschijnlijk.

DOKTER : (*wuift ongeduldig naar deur*) Ik wil graag mijn consultatie verderzetten als je 't niet erg vindt.

CONNIE : Oké, ik ben al weg. (*met opgeheven hoofd en heupwiegend af langs deur*)

STAF : (*kijkt Connie na tot die weg is*) Niet mis hè, dokter? Die zou ik wel eens willen euh...

DOKTER : Willen wat? Komaan Staf, het is belangrijk dat je hier eerlijk en oprecht bent.

STAF : Ik zou dat kind wel eens willen euh...

DOKTER : Voor mij hoeft je niet beschaamd te zijn, ik ben daar voor opgeleid. Je mag zelfs schunnige woorden gebruiken als je dat gemakkelijker vindt. Komaan, vooruit, wat zou je met Connie willen doen als je de kans had?

STAF : Ik zou haar euh... een kleedje willen passen.

DOKTER : Ja, als je het dan zo wilt noemen. En hoe zou je dat dan willen doen?

STAF : Met krijt en met spelden.

DOKTER : Pardon?

STAF : Welja, mijn vrouw is kleermaakster en ik ken er ook wat van. Heeft Suzanne dat ook al niet gezegd? Wat heeft die hier eigenlijk zitten doen?

DOKTER : Kleermaakster? *(kijkt op zijn clipboard)* God ja, het staat hier: dameskleermaakster, daar had ik nog geen erg in. Zeg, is daar eigenlijk nog iets mee te verdienen tegenwoordig?

STAF : Dat gaat wel, er zijn vrouwen genoeg die te veel pretentie hebben om confectie te dragen, doktersvrouwen bijvoorbeeld. Die vinden meestal dat een tailleurke van de C&A niet past bij hun BMW.

DOKTER : Is dat zo? Onze tweede auto was nochtans maar een Kadetje.

STAF : Je hebt natuurlijk ook gierige dokters.

DOKTER : *(negeert dat)* Proberen jullie nog wel eens met elkaar te praten?

STAF : Natuurlijk, heel de tijd. Zij kletst en ik doe alsof ik luister.

DOKTER : Communicatie is heel belangrijk in een relatie, Staf. Je moet elkaar rustig en beschaafd de dingen kunnen uitleggen en- *(de telefoon gaat)* Momentje alsjeblieft. *(neemt op)* Hallo, met dokter Desteunder?... *(gezicht verandert, kijkt nijdig, praat opgewonden)* Ik heb je toch gezegd dat ik je niet meer wil horen?! Wij hebben elkaar niks meer te zeggen, niks!... Nee, nee, nee! Met jou valt niet te discussieren!! *(kwakt telefoon neer, mompelt)* Takkewijf! *(wordt zich weer bewust van Staf)* Excuseer, dat was mijn derde vrouw.

STAF : Heb je al eens geprobeerd om rustig en beschaafd met haar te praten?